

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ.

Подписката на спомоществанията става в Парирабъ — Люпиана Ханс № 14
и Г-на И. Найденова редактора и притежателя. — Статии и дописки за общо-
сти и народни работи са въжестватъ съ благодаренье, но въ всякий случай трябва да
съ спадени съ поприбнитъ си подписи. — За обнародване на частни известия са въ
по два гроша на редъ. — Непращають статии и дописки за обнародване, обнарод-
дени или не, назадъ са вращають никому.

Спомощствованията почнувъ отъ началото на всякой мѣсець

Що може прочее да ни въдушеви и да ни сдружи?

Единъ критически погледъ върху
върху подигнуващето на разни народи
въ разни времена на историята, показва
ни че тѣзи народи сѣ са въстивали вър
ху позорището на свѣтътъ като посиге
ли на нова нѣкоя философска система
т. е. тѣ сѣ възставали чрезъ нови нѣ
кои идеи отъ които въодушевени и въ
дигнени гордо сѣ тѣ подигали чело надъ
другитѣ околни народи и сѣмо сѣ по
стапвали къмъ високата посока на свое
то народно движение.

И вистинна само ония народи сѣ за-
вардили своето особено съществуване,
които сѣ могли да са възвисятъ въ нѣ-
що надъ своитѣ съсѣди. Народитѣ, кои-
то престанатъ да са отличавайтъ въ нѣ-
що отъ околнитѣ си народи, или сами
и гинатъ до тамъ дѣго да съзрѣятъ
та домашеностъ и ничтожество,
и минаватъ сами себѣ ди презиратъ
тозъ сабятъ отъ името си, — та по-
— нѣтъ прощаватъ и се понасятъ да
са засѣтъ — ако тѣ послѣдуютъ да
повече нѣтъ сами и да са пенатъ
е. сновлата сѣе право, — тѣ съ 6-30-
по казаното сѣдѣтъ извикватъ сами по-
по напредна нападѣтъ подѣ ударитѣ на
Нѣко за всички народи.

Иска за всички народи.
деца, няколко пъти случаи приве-

Какво дава на А. Искитът народъ
тази жизненна сила, и коравостъ въ
характерътъ и тази же и неутомимостъ въ
тежненьето къмъ високи задачи?

То е: справедливата гордост на Англичанина че у неговият най-мирния пътеш сж са развили от сво-бодни учреждения, каквито никое евро-пейска държава не притяжава. То е: великата и страпната идея за замяна-нето и одържането на господството в Английският прѣпорец върху всичкит морета и океани. . . .

Какво вдъхна въ френският народ
това тежение за да са вземе и да стъ-
пи на чело на всичките народи, — та-
жение което са носели още въ седмиза-
десетият въкъ и което постигна дъм-
та си въ крайтъ на миналиятъ и в
началото на днешниятъ въкъ?

То беше новата система на француз-
ската философска школа — то беше
идеята на свободомислието, на въста-
ността и на освобождението на чело-
векът от черквата и от аристокрацията.
Тези мисли бяха, които вдъхнаха в
гърдите на този народ ужасната опаш-
ка на стрелите и безграничното оно-
ва на въздушен, посредством което
направи той народ хляб чудеса.

Що обаче това което вълнува в аме-
риканският народ тази правствена
сила, тази непреложима воля за да под-
държа гражданската си война и да спя-
си север, амеркански съюз сь като
съкруши грозния «Юг»?

Това беше великата идея на Вашингтон за първенството на американския устав и свобода, — при това обаятелната мисъл на Монро за разпространение

Третата борба състои се, казахми, въ
общенародното наше опълчение «про-
тив изпураването на страниитъ произ-
ведения» т. е. заричането ни да са слу-
жилъ предпочитателно съ свои български
индустриални произведения. Ний сме тъй
твърдо вярвали че това наше опълчение
е възможно да са приведе и въ прак-
тика. Ний не рядко сии забвѣждали нѣ-
кои помишления и рѣшения у нашия на-
родъ, които откривать, че той е кадж-
рѣнъ да са въодушеви отъ подобна мисль.
Това же стане, кога всинца ний сва-
ляемъ че честно и благородно е и че
похвалително е да носимъ и да употре-
бляваме нѣща, които българската рѣ-
ка е изработила. И ще бѣде то, ко-
га ний еднотушно са съворимъ да не
употребляема освѣнъ свои собствени
произведения — до колкото е то възмо-
жно, разбира са.

Колкото за четвъртата велика борба,
която ни предст и, т. е. колкото за „на
реждането на вътрешните наши обще-
ствени и граждански отношения,“

Време е вече за да схванемъ всада това. Време е за да са потрудишь на чело на нашитъ градове и села да оидатъ людье съ характери, людье чести и родолюбиви, а не само миро-и зрелобробюбиви. Тръбва опия, които на въдставляишь прѣдъ властѣта и на които е възложено да бѣдѣтъ върху нашитъ интереси, трѣбиа тѣ да бѣдѣтъ корисъ съ съвѣсть и съ сърдце което да струае при погледъванѣтъ, на толковаго дѣла наши нещастия. Съ една думи ний трѣбва да приустроимъ общинитъ си и да смителъ въ дѣла земля вѣично, което мирише на чирбаджийство, на подлизурство и на безчеловѣчство. Кой Кидия, кой Каймаклиязъ и пр., ний ми ний, ще смѣе да постави противъ законътъ, когато прѣзъ очитъ му бѣ бодра община, кѣгато задъ общинатъ стои правъ градътъ и селата, и когато тоу царското правителство е виланъ готово да послуша гласътъ ний?

Не беше нашето намерение изведижда да разправимъ подробно върхотизи толкозъ просграпенъ и толкозъ любопатенъ предитъ. Ний за всичко това говоримъ постепенно въ разни членове. Чрезъ групирането на всакии тизи пѣдмѣтъ въ макивъ развѣтри нѣколко сгѣбъ на вѣстникътъ си. — нѣ искахми да обѣрнемъ по живо внимаѣето на почитаемитъ си читатели, тѣ да нѣтъ припоиенемъ изтихо и повѣтрено, че стига вече да стоимъ безгрижнѣ и като оминемъ, че — ако жалимъ себѣ си и поминъкътъ си, ако жалимъ живѣтъ си и щаѣето си и ако жалимъ нѣето си, което нѣкога било е почитано и славио, и бѣднийтъ си вероѣ, — нѣтърѣбна да са стреснемъ, трѣбва да глѣднемъ около себе и да видимъ бѣдната пропаѣтъ, въ гърдо на коятъ пропадами. Ний трѣбва да поминимъ за да са избавимъ.

А колкото за днешъ ний ще потъпимъ да отговоримъ на единствената и най възникна забѣлъка, която всякъ отъ нашитѣ читатели, щомъ прочете прише ствующата наша расправа, ще неподвѣрди: «Какво въздигане на земеѣдѣето, какво възраждане на нидусията и какво опълчене противъ странитѣ капитали искате видъ, — ще ни прикинуть — съ безконечното наше разединеие въ духоветѣ и въ економически прѣдприяти?» И вѣстима оговѣзрѣжене толкова е вѣстено и токозъ поразително, щото бато кимъзъ и Па-

Защото за да са сътв. силата, която има да са бори въ ч. рната овази боюба, — за която говори рната овази да са създадѣтъ капитали, — трѣбва ственни. парични и жерски то: знан- ственни, т. е. трѣбва да тални. въ главниѣ си множество отъ оны времъ нообразни знания, които европ. раз- липература и прѣктика тъй дивно е та ко- стала предъ очитѣ ни. Съ тѣзи зн щ- ственни капитали има ний да рѣшим то- всичкитѣ оныя вътрѣшни по народна- сиекономични въпроси, които стоатъ и г. л. а. н. а. на насъ, та чакатъ да са хва- пеъ за раба на.

Първични, т. е. трябва множество малки капитали да са съединяты и да направят по голъми, безъ които никаква по-сериозна работа не може да се предприеме. И накрай капитали отъ хора, т. е. трябва мнозина помежду ни — трябва по-малко вечно между насъ, да са споразумѣны, да да изгласимъ постъпките си върху общо едно основание, върху обща една програма!

Прочее искать са капитали . . . ка-
питали са искать.

Но кое е това — расковничето, което има да ги създаде? Шо може да възхне

ни въ сърцата на нашите млади и тука
уи по Европа, — онова неутолимо жела-
ние, опази неугасима жажда към онѣзи
аграмади полезни зѣнния, които е създаде
грудът на толкова въкове и на то-
лъкози народи? Що може да вразуми на-
шите съотечественици и да им даде
тойзи кураж и това междусобно до-
верье, за да групират своите парични
сили и да предприемат по широка еко-
номна дѣятелность? Що може, да! що
е това, дѣто ще може да ни даде ка-
ждриность за да са групирани сами ний,
да са споразумѣи върху едно осно-
ване та да подхванемъ вътрѣшното на-
реждане на обществения и граждан-
скитъ наши отношения?

Понеже голямо множество наши даровити Българчета сѣ пропаднали и пропадатъ средъ заразителнитъ и зловреднитъ обстоятелства, помежду които сѣ са възпитавали и са възпитаватъ. Понеже нѣкои и други търговски и други економически предприятия, които са бѣха зародиши у насъ, и които пропаднахъ вѣлвѣство на нечистосъвестността и на калпазанството, което бѣше починало изсредъ тѣхъ, -- твърдѣ много сѣ ни изстудили и сѣ убили почти междусебното ни довѣрье и кредитъ. Понеже на конецъ, и въ народнитъ наши сѣружavanja, вѣлвѣсно са е недоувѣрѣти, вследствие на общиятъ духъ на нехайството и на шарлатан твото, койго вѣе днесъ изъ по високигъ и изъ среднитъ слоеве на нашиятъ народъ.

— 6 —

да гледат да принудят Българите да им отстъпят черковата. Това са случил пак тия дни. Една владика била умряла преди няколко дни и стоеше непогребена, когато на 12 тога, в неделята, част от оми пристигнал в града на Алай Бей из Солун, придружен от няколко заботи.

Щом дойде Алай Бей отиде на хукюмата и на част от свика междупотъ заедно с владиката и няколко от първенците Българи. Тука, в присъствието на владиката Власи Алай Бей казал че е испроводен нарочно за да са погребени владиката и мъртвецът в определеното за тях място, надвор от двора на черквата. Но след малко пошепване на ухото му от Каймаканин и Кидията, Каймаканинът са пазива и казва, че има висока заповед да отидат скупом на черквата. Св. Спас, да разгледат българските гробища, що са в двора на черквата, и да отидат от тѣх място на Власит. На праздно владиката и първенците го утвърждаха, че въпросът за гробищата е решен още днес, когато по висока заповед чрез Валията Алай Паша са назначили и определили място за Власит вън от двора на черквата, което тѣ приеха и въ което от тогава на самъ слезуваха да са ровят. Каймаканинът настояваше и искаше да отидат и да дѣлат гробищата, и при всичко че владиката и първенците повториха протестираха и казваха че тѣ не са опаномощени от народът да му отнемат от гробищата, принудени бѣдоха най послѣ да отидат.

Но от тукъ захваща сцената на жалостни приключения въ града и.

Пренесени от радости за въстържествуването си Власит разпрснати глас из чаршията, че каймаканинът отишъл съ междупотъ да превземат черковата и да ѝ предадат на Власит. Той част Българит притърчаха на купове на купове към черквата, на вратата на който найрих заботи че чуват и не оставят народът да влезе. Из едни уста тогава почнаха всички да викат и да са молят на Каймаканина въ името на безбедни и падишаха да не лишава от черквата. Но за жалост, каймаканинът въ отговор на този молебен глас извика нѣщо на заботитата а ушакът му, родомъ гъркъ, възползуван от думит на господаря си дава заповед на заботитата да удрят. Тогава заботит изваждат сабит и са спущат върху Българит, които уплашени са разбѣгаха кой дѣто види. Но пресрѣщат от едни четѣ Власи истѣлиха това, което съ разстрепани от жалост рацѣ ги описваха.

Купове камъни лѣтѣха над главит на Българит, кои не знаеха ни къде да бѣгатъ исползавши и испотепани. Въ тѣзи гюругути Власит като бѣси са спущаха върху когото срѣщнаха и от яростта си не знаеха какъ по немилостиво да са отнесатъ къмъ Българит! Едни от тѣх истѣргнаха шѣт отъ бастунит си и прободна въ сърцето едно 23 годишно Българче, на име Коце П. Брезев; кѣтото издѣха на частъ и пада мъртъ! На едного раненъ зѣ око и животът му е въ опасност; други 8 души сѣ кой въ главѣ кой другѣ ранени, все Българи.

Още по чудното е това, че Каймаканинът, като видѣ всичко това съ очит си, безъ да са погрижи ни най малко за убитит и раненит и безъ да потърси виновнит, повеле междупотъ и заботитата си отиде право въ конакът, дѣто повиква нямит и мухтарит Турци и пакъ заповѣда да прогласитъ всякой въ махалата си че, който е Турчин и отъ 10 до 60 години на възраст, лѣжѣт е да са въоружат и да щета по махалит и чаршиит да чува никой Българин да не влезе отъ къщата си.

Нѣкои отъ по старит Бегове оджакъ-задни държали да заблѣжатъ на Каймаканина, че тѣ познаватъ мпролюбието на съединѣт си Бл-

гари и че не трѣбва тѣ да са поставя съ тѣхъ, но неговата воля остана непреклонна, тѣ шото позвали на нѣкого си Амида, човѣкъ за сѣдоченъ по буйността на характерът си въ Българскит хукюмат, и по пакостното си, да са изрази въ конакът съ най груби и докрителни думи противъ кроткит и невинѣт българскит народъ.

Владиката и нѣкои отъ първенците съдѣха като заприли де 5 нѣйтъ част презъ нощта въ хукюматът.

Каймаканинът разпрснати телеграфи по всѣ страни, разумѣва са, да представят работѣ по своему, и не е чудно да храни надѣждѣ че ще са похвалят и награди за подвигът си!

На утрѣнитъ телеграфит не приемиа дѣпешы, пощата бѣше затворена, жѣлѣзната не аемаше пѣтицы, чаршията затворена и пѣна съ въоружени Турци и заботи, хукюматскит конакъ обкурженъ отъ обрѣжени пазачи, а Българетъ заприли въ въ къщитъ си боѣтъ са и мислятъ дѣ ще му влезе крайтъ!

Въ такова положение находейки се градътъ ни, Каймаканинътъ призовава първенците и имъ предлага че за спасеніето на всица, по трѣбно е да подпшѣт едни мазабѣт, какъ тѣ сами сѣ склонили и съ тѣхна волѣ са е отишло да са дѣлатъ гробищата, и тѣ, колену и немилу подписават!

На другитъ денъ Алай Бей трѣгна за Солунъ, и презъ денѣт пристигна едно отѣле нѣ войска въ града ни. Чаршията са отвори, духовѣт са умириха и днесъ владѣ голѣма тишина.

Отъ странѣ на владиката са испроводи изложение на работѣт до Валията, до Великитъ Везирѣ и до Екзархитѣ. На послѣднитѣ са извести и съ телеграфъ да чин честното правителство да опредѣли и испроводи нарочно комисіѣ да разгледат и испита подробно това жалостно приключение, да извадѣт яноватѣт които и до днесъ стоѣтъ испотерсени.

Колкото за Каймаканинътъ ни, за него говорѣ пребиванѣто му въ Кюстенджа и въ Велѣтъ. Тука азъ не щѣ ни душа да спомена за всѣкыненит обвѣрѣния, убиѣства и пр. както въ града тѣй и по казватъ, него пѣкъ че никой дѣви не е на врѣме разгледана и рѣшена. Власкит работи, видѣ са, сѣ главното заниманіе на Каймаканина ни.

На край, убѣдени че всичко това става противъ волѣтъ и желаніето на Августѣйшѣт ни Царъ и Баща, и на неговитъ мадри министри, надѣвѣт са скоро да са испита работата и да са накажатъ виновнитъ спорѣдъ закона.

Отъ Охридъ нѣи нѣмаи никакви свѣдѣния а въ грѣкитъ вѣстници пишѣтъ ужъ че Каймаканинътъ билъ заприлѣт на П. Прьосъ Българскит владика г. П. Прьосъ не слушалъ ужъ тази заповѣдъ по ходитъ по таквитъ села и насилственно имъ слушалъ. Нѣи не можѣтъ освѣдѣ да са глѣдѣт тѣзи свѣдѣния като истинни.

Исползавши са Пондѣскитъ гърци да не бѣ Българит въ Пондѣско да имъ превзематъ знайѣтъ и събаватѣло да имъ прѣсѣкатъ доходиѣт. Забѣлѣзѣ ги, видѣ са, дѣто Българитъ са поканили да възобновѣтъ едни старѣ мѣстѣтѣ близу вѣдѣт си при Банковскит, който владѣѣтъ тѣ, и за тѣ са повдигнали съ обикновенитъ си кѣвети презъ тѣхъ и припшѣтъ имъ собственитъ си шарлатани, ужъ че лѣжали проститъ селени тѣй кѣто си знаѣтъ тѣ да е ги лѣжали. Въ тѣзи си ошеветания тѣ не забравѣтъ пакъ да подѣвѣтъ и името на рускитъ въ този градъ консулъ, за да прѣдставѣтъ ужъ че исничко шо вършатъ Българитъ ставало отъ него и чрезъ него. Не бѣжѣлихъ ли и пѣна ли да бѣжѣлихъ нѣкого отъ кѣвети тѣхъ хора?

Пашѣт отъ Тула до грѣкитъ вѣстници, разумѣва са отъ грѣцѣ страни, и хвалѣтъ много грѣкитъ Силнстрѣнскит владика, който живѣе въ Тула, за неговата дѣлѣтѣностъ въ поддържанѣ на Грѣнѣзѣ. Съ негово прѣдставѣне са състѣпили въ Сюне (Сулѣна) ново ученолюбиво грѣцко дружѣство, както и въ Тула, дѣто то поддържа едно мажско и едно дѣвическо училище. — Колко гърци има въ Тула и ето поддържатъ училища за момѣтата и за момѣчетата си, а колко гравѣе и села чисто Български нѣжатъ едни нѣколко училища!

По пѣлвинитъ Кокѣшкѣ въ Тулѣнско бѣла са лѣчили едни разбойничѣсѣ тайѣ, кѣто обѣсѣ са разбѣли и прогонили отъ Тулѣнскитъ Кѣръ-сѣрдѣръ Писмото

прилага най сѣтѣ че Тулѣнскитъ мѣстѣспѣлѣнѣт отишѣ да обикала пѣзѣта, прѣдѣлѣтелѣт на тѣждѣрѣтѣ отишѣ на пѣлвинѣтъ въ Междѣнѣ, а владиката грѣкѣт на банѣтъ въ Кюстенджа. Жалѣо че грѣкѣт допишѣтъ не ни казва сѣдѣ отишѣтъ и по прави Българскитъ владика Тулѣнскит.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

АВСТРО УНГАРИЯ. — Нѣкои отъ вѣстнитѣ вѣстници изѣстѣха че единъ унгарскѣ вѣстникъ органъ на консервативната партиѣ, унгарѣналъ, че графъ Андриши пригѣрѣналъ послѣдната партиѣ и са прѣговѣрѣвалъ Австро-Русскѣ съюзъ противъ Германия, на която са отдаватъ голѣми славѣлюбивѣ планѣ. Тѣзи унгарѣнѣи опровергава *«Унгарска кореспонденция»*, като зацѣпѣва политиката на графа Андриши и съврѣменно показва тѣлѣбѣна сѣмпатѣя къмъ Франца.

«Дѣтѣ Австро-Унгарѣя слѣдува, казва тозъ вѣстникъ, да са намѣра въ системата на съединѣнѣто, основана на пѣйната вѣзѣна политикѣ, че бѣше всякога съюзѣтъ съ Германия. Австрѣйскитъ германѣи имѣтъ нѣмакѣ естѣственѣ надѣмошѣ, кѣто нѣкоѣ постановленѣе не може да имъ отнеме. И при всѣкѣта спѣгодба отъ 1867 г. Унгарѣя е принудена да търпи тѣй германско надѣмошѣ.

«Всѣко противъ Германия покушенѣе ще поведѣа противъ себе Австро-Германѣитѣ, които сѣ владѣтелната стѣхѣи на Германия, и то не би могло да са осѣществѣи осѣвѣтъ насилственно. А може ли нѣкой да помисли че Германия би останала хладнокрѣвѣтъ сѣдѣтелъ на едно насилственно нападенѣе противъ миллиѣи Германия? Кой министръ би дѣржалъ да послѣдува едни стремѣния, кѣто би докарѣли междѣособѣна вѣйна, и тѣй да са предѣзвѣна разрушенѣто на монархѣята? Въ всѣкѣ случай чѣловѣкѣтъ, който би направѣлъ такава нѣщо, не е г. Андриши. Нашѣто съ Россия спѣразумѣнѣе е слѣдѣтъе на тѣснитъ ни съ Германия сношенѣя. Исто тѣй са надѣвѣми че добритъ ни съ Франца отношенѣя ще имѣтъ и друго добро слѣдѣтъе, да ѣ обѣжѣатъ т.е. съ Германия.

ИСПАНИЯ. — Послѣднитъ отъ тази страна изѣстѣя сѣ много неблагоприятѣтъ за републиканскѣто въ Мадридъ правителство. Карлистѣт опасѣи отъ близо не само Бѣлѣо, но и Сантандеръ, и поначѣлникѣтъ въ Валѣспѣна, у правителѣтъ на по прѣжитѣа обѣда на Бѣлѣо, поевѣлъ са изново съ три хиляди души и артилерѣя близо до послѣднитѣ този градъ. Въ Естѣдъ, начѣлникѣтъ на Карлистѣт Дорѣгарѣи опущѣлъ много робѣ отъ републиканскѣт войска, междѣ които имѣло и единъ Германскѣи чѣнорѣкъ, който присѣдѣлувалъ военнитъ дѣвѣнѣе отъ любовѣтѣто. Такиѣто сѣурѣвѣсти сѣ отъ най обикновенитъ за Карлистѣт и за тѣй тѣ никого не удѣвлѣватъ нече. Петъ хиляди Карлистѣи нападнаха на градѣтъ Теруелъ, но не сполучѣли. Тѣхнитъ сили са отбѣсѣнали съ значитѣлѣи загубѣи.

ШВЕЙЦАРИЯ. — Свѣобѣлюбивѣтъ католицѣ въ Швейцарѣя са старѣтъ да съставѣтъ на родна черква и Иерархѣя съвѣстѣи независѣна отъ Римскѣто сѣдѣлѣне. Сѣга насѣро са събрѣлъ въ Бернъ Съборѣтъ състоѣщѣ отъ прѣдставѣтели изъ всѣкитѣ енѣриѣи и свѣобѣлюбивѣтъ католически Дружѣства на Швейцарскѣи Съюзѣтъ, за да разѣисѣлъ върху едни проектъ за устроѣнѣе на една Швейцарска католическа черква. Съборѣтъ въ пърѣото си заѣдѣнѣе избѣрѣлъ една комисѣя за да съчини проектъ и кѣто го съчинѣтъ да са одобри едѣногласѣо отъ съборѣтъ.

Тѣй въ Швейцарѣя ще пѣма за напрѣдъ дѣтъ черкви: Черква Римскокатолическа и черква народѣна.

СЪРБИЯ. — *Полуофициѣлнитъ Австрѣйскѣи вѣстникѣи обѣнорѣдуѣа слѣдѣующитъ членѣи за сѣрбскитъ работѣи:*

«Князѣтъ отѣна въ Европѣ въ тѣй врѣме кѣто и политикѣта и дипломѣтиѣта са починѣтъ.

Другъ отъ купѣтъ

Хубѣвъ хорѣува!

Третѣй отъ купѣтъ

Сѣграждѣни Исѣдоръ мѣнуѣа.

Прѣвѣйтъ морѣарѣнѣтъ

Кѣи е тоѣи? Исѣмѣтъ да го знаѣтъ.

Вторѣйтъ морѣарѣнѣтъ

Неотѣжѣа!

Прѣвѣйтъ морѣарѣнѣтъ

Немѣгѣтъ да трѣѣтъ.

(къмъ Исѣдора)

Тѣ ѣлѣ то сѣ, о гостѣ незѣнѣйтъ,
Изъ подземѣни кѣто пѣлатѣ
Пѣкѣнѣйтъ архѣдѣловѣ прѣти,
Злочѣстѣни Царѣградѣу странѣи
Да домѣкѣшѣ? Уѣи тебѣ казѣмѣтъ,
И нѣвъ дѣлѣгѣ съ тебѣ да не вѣзѣвѣмѣтъ:
Пѣбѣрай са за скоро отъ тука,
Да не земѣ тоѣзи денѣи бѣлѣтъ;
Чѣстѣта бѣ была ти спѣлуѣна,
Дѣтъ въ града си останѣлъ до сѣга.

Исѣдоръ

Христѣянѣи!

Нѣкои отъ множѣството

Не скѣрѣни слѣха ни!

Язѣка ти бѣдѣнѣа е трѣѣи.

(Слѣдуѣа).

На 12 Иулиѣ той пристѣгѣа въ Вѣна, и безъ забѣаа трѣгѣа за Ишѣтъ за да поздравѣи Т. Т. В. В. Не случѣиѣтъ, разѣбѣра са, че са намѣтрѣи него врѣме въ Ишѣтъ германскѣитъ имѣперѣторъ Вѣлѣхѣмѣтъ. Не са знаѣе обаче по настоящѣу да ѣи сѣрбскѣитъ князѣтъ ще посѣтъ и Берлинѣтъ, кѣкто са бѣше по напрѣдъ казѣло. Князѣтъ ще бѣлѣе придѣружѣнъ отъ прѣвѣйтъ си министрѣтъ Г. Марѣиѣвѣичѣа, кѣто въ тѣй врѣме ще заѣмѣсти бѣвшѣитъ въ Царѣградѣ сѣрбскѣи агентѣи Христѣиѣтъ.

Публикѣта отдаѣа голѣма важѣностъ на едни такаѣа посѣщенѣе, зашѣто помѣи и неспѣлѣкѣта на Мѣлана при слѣзѣнѣето му въ Царѣградѣ и неговѣто отѣнѣнѣе въ Букурѣшѣтъ. Нѣкои неѣобѣсѣнѣи изѣрѣженѣя, кѣто Мѣланѣтъ прѣвѣзѣне за сношенѣята на Сѣрбѣи съ Ромѣнѣя, аѣо и да са опровергаѣтъ тѣ испѣсѣтъ, немѣжѣлъ да разѣубѣѣтъ публикѣта, тоѣкозъ повече кѣто са чу че слѣдъ малѣо пѣново че сѣ срѣщѣнѣтъ князѣтъ сѣрбскѣи, ромѣнскѣи и черѣногѣрскѣи. При всѣкѣо това обаче работѣтъ зѣхѣ едѣо по мѣролюбѣиво направѣнѣе. Марѣиѣвѣичѣ удѣржѣ тайѣо събѣщенѣето си за поведѣнѣето на Дѣланѣиѣтъ, а само полуофициѣлнитъ печѣтъ въ Бѣлѣградъ изѣрази негѣодѣнѣе за работѣта на малѣи Зѣорѣнѣкъ. Отъ самѣта Ромѣнѣя са не потѣврѣдѣхъ съ очѣкѣпанѣта ревѣностъ унѣврѣнѣнѣята за съюзѣтъ на дѣѣтъ княжѣства. Нѣто правѣтелѣството, нѣто пѣкъ народѣтъ на Карѣа прѣема дѣлѣта, спѣрѣдъ кѣкто са вѣдѣи, да бѣлѣе вторѣстѣпѣнѣнѣтъ въ подѣвѣгѣтъ, подѣ прѣдѣводѣтелѣството на сѣрбѣитъ. Съ ревѣностъ бѣи са съгласѣпѣли тѣ, може бѣи за едни общѣа противъ Портѣта оппѣозиѣя; но друго е една сѣрадѣтелѣна отѣбрана и друго една общѣа програмѣа за дѣѣствѣе. Аѣо Сѣрбѣи поѣиска анѣсѣи да бѣлѣе прѣдѣоѣнѣлѣка, тѣ бѣи срѣщѣна не подѣдѣржанѣе по повече спѣнѣи отъ прѣнѣятѣи и сѣдѣлѣтъ си. Отъ друга страна и настѣпѣитѣи прѣнѣи мѣнѣстрѣтъ въ Бѣлѣградѣ владѣѣтъ по голѣма политѣческа разѣумѣностъ отъ кѣкто да са заблѣудѣи върху едѣо ясѣнѣиѣе дѣло.

Новѣото прочѣе пѣтуѣване на Мѣлана всѣкѣо друго може да поѣбуѣи по не и заѣстоѣнѣитъ истѣченѣтъ въпрѣсѣтъ, безъ да са зѣмѣ въ прѣѣрѣнѣе това дѣѣ тоѣи може да парѣзи скѣрѣбѣта си че е испѣнѣнѣтъ нѣрно дѣлѣжѣстѣитъ на едниѣи подѣвѣстѣнѣтъ князѣтъ, но че надѣждѣитъ му сѣмъ са осѣуѣтали.

Поведѣнѣето на Портѣта въ зѣорѣнѣшкѣитъ въпрѣсѣтъ са обѣжѣа разѣлично; кѣто вижѣа спѣлѣтъ кѣкоѣ жѣлаѣтъ мирѣтъ на Истоѣкъ, разѣумѣно дѣло бѣи направѣла аѣо сѣклоѣи на една малѣожаѣна уѣстѣлка. . . . Въ заѣлѣужѣнѣе бѣи испѣдѣнѣлъ обаче князѣтъ, аѣо бѣи поѣискаѣтъ сѣмпѣтиѣта и нравѣственѣната подѣдѣржанѣа на великѣиѣтъ силѣи. Аѣо зѣорѣнѣшкѣитъ въпрѣсѣтъ не пѣтерѣсѣсуѣа тоѣкозъ Портѣта, много повече не дѣтерѣсѣсуѣа тоѣи и Европѣа. Съгласѣето на силѣи за Истоѣкъ безъ сумѣнѣе не щѣе са разѣнѣлѣи едни такаѣа сѣрбска работѣа. Слѣдѣтъе отъ имѣперѣторскѣитъ съѣстанѣи въ Берлинѣтъ, Вѣна и Петѣрбургѣтъ нѣкакѣтъ са не изѣмѣли отъ малѣи дѣрѣбѣиѣа. Рѣченѣото съгласѣе, аѣо и да не е писѣно и аѣо и да нѣма характеръ на офѣциѣлѣни трѣктѣитѣ, имѣ дѣнесъ всѣкѣта пракѣтѣческа сила на едниѣи прѣдѣвѣнѣе и законѣнѣе европѣйскѣи рѣдѣи. Князѣтъ Мѣланѣтъ трѣбѣа да прѣгѣрѣне всѣобѣщѣтъ началѣа за опѣзѣванѣето на тѣшинѣната и на мирѣтъ въ Истоѣкъ. Тѣнѣрѣе възѣможно силѣтъ да подѣдѣржатъ всѣко сѣрбсѣо доѣмѣнѣнѣе, кѣто е събѣорѣзно съ тѣя началѣа. Нишѣо обаче нѣма по вѣрно отъ това че, съ всѣнѣката стрѣгѣостъ ще са въспѣрѣотивѣтъ вѣдѣикѣтъ силѣи на кѣктоѣи и да е опѣтанѣе за смѣушенѣе на мирѣтъ въ Истоѣкъ».

СЪБРАНѢТО ВЪ БРЮКСЕЛЪ.

Ентѣусѣизмѣтъ, съ кѣто пѣла Европѣа поздравѣи предложѣнѣето на Россия за едни междѣнародѣно събрѣнѣе, кѣто иска шѣто да чапѣравѣи кѣктоѣи е възѣможно по умѣрѣнѣи зѣпѣнѣтъ на войнѣта, малѣко по малѣо губѣи отъ важѣностѣа си. Това поѣне са разѣбѣра отъ поведѣнѣето на европѣйскѣитъ политѣиѣи кѣто отъ крайнѣото заѣдовѣлѣствѣе падѣнахъ въ съврѣшенѣо хладѣнокрѣвѣе, оше и отъ други важѣиѣи причинѣи, кѣкто и отъ поведѣнѣето на Ангѣлиѣа кѣто и въ тозъ случай са показѣа че слѣдуѣа прѣстѣрѣѣнѣтъ си плѣн, понеже обѣи че не иска да вѣлѣзѣ въ крѣжѣтъ на събрѣнѣето въ Брюксѣлъ. А всѣдѣствѣе на това малѣо оставѣше да пропадѣи и плѣнѣтъ за сѣбрѣнѣето.

И дѣѣствѣтелно, по послѣднитѣ изѣстѣя за тѣй междѣнародѣно събрѣнѣе въ Брюксѣлъ, при изѣвѣствѣнѣето на кѣто стѣна тоѣкозъ шумѣтъ, показѣватъ че не щѣе може то да осѣществѣи на пѣлно блаѣгѣитъ надѣждѣи на прѣдѣнѣнѣлѣитѣ си. Вѣче е ѣлно че Ангѣлиѣа чрезъ минѣистѣрѣтъ на ѣнѣнѣитѣ си дѣла Лорѣа Дѣрби изѣстѣи офѣциѣлно че не щѣе земѣ участѣе въ събрѣнѣето, а кѣто са земѣ прѣдѣ вѣдѣтъ сѣдѣржанѣето на събѣщенѣето кѣто Лорѣа Дѣрби испѣрати на анѣглийскѣитъ въ Петѣрбургѣтъ посѣланѣиѣтъ, не можѣтъ да са познѣятъ причинѣитъ кѣто минѣистѣрѣтъ на ѣнѣнѣитѣ дѣла прѣиѣждѣа за да опѣрѣдѣа тѣй странѣнѣе на Ангѣлиѣа. Отъ изѣрѣженѣето обѣиѣе, че Ангѣлиѣа щѣе прѣтѣстѣуѣа противъ нѣкоѣ рѣшенѣе относѣтелно до морѣското правѣо, мѣсѣлитъ нѣкоѣ че Ангѣлѣйскѣо правѣтелѣство, кѣто заѣдѣло съ Франѣца едѣно врѣмѣ поѣложи дѣиѣовѣитъ на морѣското правѣо въ военѣно врѣмѣ, иска да сѣи заѣпази свѣобѣдѣното дѣѣствѣуѣанѣе по морѣи прѣѣиѣуѣствѣята кѣто и даѣа тѣй правѣо, кѣто от-

Богъ ще тѣмъ е Исѣдоръ владѣка³⁾
Съ гадѣо имѣ папско дѣтъ изѣвика?

множѣството

Да, да, право!

истѣитъ граждѣнѣитъ

Градѣтъ цѣлѣ познаѣа,
Мѣйта душа че всѣгда е права.
Зѣпѣмѣтъ дѣрзѣостъ, прѣятѣли мѣи!
Божѣя мѣйка какъ щѣе да закрѣи!
Наѣзи, пѣтамѣтъ, отъ турѣски убиѣици,
Тѣкъ кѣгато подѣли католицѣи
Гѣмѣзѣтъ вѣче, гѣтѣятъ са бѣзѣстѣидѣо,
Да защѣитѣтъ Вѣзанѣитѣ зѣнѣа?
О незѣнаѣмъ кѣкоѣ е обѣдно!
Наѣзи чѣка сѣдѣба нѣпрѣятѣна!
Да, кѣгато, прѣдѣ трѣйсѣтъ годѣниѣи
Мѣрадѣтъ вторѣй прѣдѣ Царѣградѣтъ стѣгѣи
И съ бѣзѣброѣиѣи чѣти уѣстраѣиѣи ѣи, —
Богъ за наѣзи тогѣава са дѣлѣи,
И мѣйка му висѣзѣпно ѣви са
На тѣвѣрѣлѣитъ; а ошѣвъ войсѣкарѣи

Въ бѣгѣ трѣтиѣхъ — кѣто че гѣи свѣрѣчъ
Шѣпъ⁴⁾ небѣсѣнѣтъ; — но страхъ на потѣрѣса
Кѣто собѣра, дѣнесъ бѣо Богъ са сѣрѣи,
И незѣнаѣтъ, пакъ тѣй да лѣ щѣе бѣдѣи.

прѣвѣйтъ морѣарѣнѣтъ

А вѣй шѣо стѣе, че оше трѣпѣте
Папѣиѣаши да скѣврѣнѣтъ града ѣи?

Единѣтъ отъ граждѣнѣитъ

Прѣятѣло, незѣнаѣшѣтъ, — голѣмѣитѣ . . .

Другъ граждѣнѣитъ

Подѣли тѣвъ сѣмъ, кѣкто сѣмъ прѣвѣи.

прѣвѣйтъ морѣарѣнѣтъ

Щѣо говорѣишѣтъ? Дѣнесъ кѣгато вѣче
Мѣрачѣнѣтъ обѣжѣа тѣжѣко са повѣдѣе,
Вѣзанѣитѣ горѣмъ да закрѣе, —
Дѣнесъ кѣгато пѣштѣа вѣхѣта сѣлаѣа
Въ сѣмѣрѣитъ одѣждѣи, мѣишѣтъ щѣе са поѣиѣе, —
Вѣй мѣлѣчѣте — по доѣни отъ мѣраѣа!
Д

бъгнѣ рѣшеніето на единъ съвѣтъ, на който сѫ други предначинатели.

За тѣзи истини причини са смяташе като вътрешно и неучастиваніето на Франца въ реченото събрание. А ако това възбуди неинно, може да са каже че рѣшеніята на събранията, въ които дѣлътъ нелики западни сѣни не ще земаатъ никакво участие, не ще иматъ никакво практично значеніе.

Възгъ отъ това обаче, Россия са занимава и съ много други въпроси, диаметрално противоположни единъ на други; тѣхъ додѣто отъ една страна ти свиква народитъ за да съзвонятъ за мѣрты, а отъ друга призовава множество висши чиновници отъ европейскитъ, да доидатъ въ Царское Село и да присѣдѣствуватъ на голѣми военни упражненія които има да бѣдѣтъ поимъ Императоръ за завърне отъ бавитъ. Въ туй това събрание, въ което, трѣба да кажемъ, нѣкога, повечето сѫ германски чиновници, прѣлежи да са покажатъ всѣхнѣхъ олученія възто отъ 1870-та година сѫ станали по всѣхната военна система на Россия.

ВОЙСКИТЪ НА ПОДВЛАСТНИКЪ НА ТУРЦИЯ ДЪРЖАВИ.

Единъ австрийски вѣстникъ дава слѣдующитъ подробности за военнитъ сили на подвластникъ на Турция държави.

Ромъния. — Въ времето на съединеніето на поднаскитъ княжества, т. е. на 1861 год. войската на тази държава бѣше са организувала съвършено по французката система; а по послѣдъ тѣзи организъмъ са измѣни по основаніето на прусскитъ началъ. Най сетѣ новитъ за военната организация законъ отъ 11 Юния 1868 г. съчиненъ съвѣстъ по прусска система въведе общата задължителна служба. Днесъ военнитъ сили са съставляватъ отъ постоеніята войска съ три години въ дѣйствиелна служба, отъ резервната, отъ погранична войска, отъ именуваниитъ *дорванци* (които иматъ постоянни чиновничии и годишни упражненія), и отъ народната гвардия състоища отъ гражданъ и селени които служатъ отъ 36 до 50 годишенъ възраст. Всичката ромънска войска са съставлява по слѣдующия начинъ: 1) отъ линейната войска, а тѣ съставлява осми полка пѣхота, които брѣтъ 22,800 войскари, петъ баталона стрѣлци съ 3,800 войскари, три полка конница (стрѣлци и *дорванци*) съ 1950 войскари и толкозъ конь, единъ полкъ пѣхотартиерия съ четири батерии и единъ батальонъ за праваніе мостове (резерва) съ 1600 коня и 48 топа, а най послѣ отъ два батальона инженерии съ 2,280 войскари. Всичко възбѣла на 40,330 души и 10,700 конь, съ 96 полски топове, освѣтъ това има и три отѣдѣлни *дорванци* съ 4,800 войскари и толкозъ конь. 2) Отъ войската въ крѣпоститъ; а тѣ състои отъ 16 батальона погранична войска, т. е. 33,600 души и толкозъ конь, едно тѣло жандармерия, или 750 души и 550 коня, осми баталона пѣхотна резерва, или 7,600 души, 4 полка стрѣлци отъ резервата съ 950 души, три ескадрона лѣвѣйна конница (резерва) съ 500 души и толкозъ конь, четири полски батерии (резерва) съ 600 души, 500 конь и 24 топа, два баталона за праваніе мостове (резерва) съ 580 души, и шестъ батальона огнегасители съ 900 души; има наконечъ и една флотия на Дунавъ, т. е. два парахода и шестъ тононосни кораби съ 20 топа и 380 души. Всичката въ крѣпоститъ войска възбѣла на 54,500 души, 920 конь съ 24 полски топа, и 20 на флотията. За защищаваніе на мѣстото има още и гражданска и народна гвардия, или 36,300 души съ 400 коня.

Отъ горното излиза че Ромъния сравнително съ пространството на земята си и съ числото на жителитъ има силна войска. А ако земе човѣкъ предъ видъ и това дѣло, споредъ свѣдѣтелството на германски чиновници, екипажъ и въоръженіето сѫ въ изрядно положеніе, че войската има строга дисциплина, и особено че е много добръ обучена въ военнитъ работи, убѣждава са че туй княжество е много по силно отъ колкото въобще са предполагали.

Сърбия. — Сърбската войска състои отъ едина полкъ крѣпостна пѣхота, отъ единъ батальонъ крѣпостна конница, 24 батерии, и четири батальона инженерии; войскитъ не съставляватъ освѣтъ дѣлѣтѣ на народната войска (народната гвардия) и служатъ като училище на народътъ. А въ военно време, отъ малката тѣзи постоянна войска и отъ първото войскоустройство съставя са една войска по силна и отъ ромънската, състоища отъ 63,200 пѣшци, 2550 конници, 192 полски топа и 1600 души инженерии; а всичката войска възбѣла, заедно съ невоюущитъ, на 92,300 души съ 34,700 коня, т. е. на една сила толкозъ повече достойна за война, колкото че тази войска е много добръ въоръжена, а войновѣнниитъ духъ на народътъ додѣла всякой неговъ недостатѣкъ въ отношеніе на тактика. Сърбската крѣпостна войска състои отъ 100 души за артилерия надъ крѣпоститъ, отъ 200 пѣши гвардичии и отъ второто войскоустройство на народната войска, т. е. отъ 47,100 души, и 10,400 коня.

Черна Гора. — Воюущата частъ са съставя отъ 600 души пѣхота, 100 коня, 24 горски топове и 150 души инженерии, може обаче туй число да възбѣла на 7,300 души и 2500

коня. Най сетѣ нередовната войска за защищаваніе на мѣстотъ възбѣла на 16,000 души.

Книжествни вѣсти.

Расскази за старовременниитъ хора. (преводъ отъ руски) Издава книжарницата на Х. Г. Дюнова 1873 1874. — Най сѣмъ видѣли четири книжки отъ тѣзи рассказы. — Тѣ (номеръ 1-о за старитъ Индийци и Египтяни; 2-о за старитъ Финик. Асир. и Перси; 3-о за старитъ грци и 4-о за старитъ Римляни). — Какито са видѣли този рѣкъ книжки ше са продължи на тѣхъ. Езикътъ е чисто и лесно възвразителенъ; изложението ясно и въспѣшно показва че преводчикътъ са е трудилъ да бѣде колкото е възможно по достѣпенъ за читателя.

КЛЮЧЪТЪ НА НАУКАТА или *воронковичевъ явлениа въ природата Стефана отъ Дръ Е. С. Брюера, преводъ Стефана С. Бобчева. Цариградъ 1874.* — Достойната за всѣко препорѣчаніе книжка на ученикъ Дръ Англичанинъ избѣла на бѣтъ свѣтъ. Како книжката обяснява всѣхнѣхъ явления въ околната обстановка, то са разбира, ключътъ на науката е занимателенъ, поучителенъ и по требенъ за всѣхно, който знае малко или много да чете. Въ превода си преводача са е трудилъ да бѣде ясенъ, но както и самъ исповѣда, намерѣтъ са по-малко итъкъ тѣхнѣхъ изговори. Най не сѣмъ специалистъ за да направѣмъ бѣтъхнѣхъ спъ колкото са каже до терминологията на това преводъ. Изпущено е въпрочетъ да казватъ че нашитъ специалисти сѫ дѣлжъни да направятъ туй. Самъ преводачътъ на «Ключа» очаква това а и не може да бѣде никакъ поправеніето на второто издание на Ключа на Наука, акастане нужда за него.

Како свѣршаванъ нѣтъ ше кажемъ че погрѣшкитъ на Ключа на Наука като едно отъ рѣкитъ извѣстия въ нашата сиромашка отъ политическитъ и сѣрвизни книжки нѣмъ литература.

ГАРИБАЛДИ (неговий животъ). Г-нъ П. Ивановъ е превелъ живота на Гарибальди и книгата нѣмъ книгоиздавачъ да ги зематъ и напечататъ. Нѣтъ не знаемъ да ли сѣмъ са обидѣли още нѣкой за тозъ любопитенъ преводъ; знаеятъ сѣмъ че въ печатницата на Талевъ Димитчиевъ въ Цариградъ са печататъ и припечататъ всѣхъ година *Камъкъ падна отъ Небето, и Молитва Прѣсвѣта Дѣви* ради просвѣщенія българскаго рода; знаеятъ още че единъ нѣтъ книгопродавецъ ше препечатва Житието на Аджика чѣ лѣвѣка Божия и Чудесата на Св. Богородица; а други отъ тѣзи наши просвѣтителѣ отишѣлъ да тѣхъ што залага всѣхнѣхъ си имущество за награда на онези българска сѣнгерѣтъ, който му напѣне въ просвѣтителъ на Св. Мария Египетска. Работата е наредъ. Красува, лакуй Болгарскитъ народъ!

РАЗНИ НОВИНИ.

— Прѣдѣлѣвшиитъ Шейхъ-юль-Ислямъ Фехми ефеида са опрѣдилъ на нехнѣтъ са постъ, на мѣсто Хариуль ефеида.

Хасанъ ефеида отиде миналата сѣбота на императорскитъ палатъ, съ великитъ възвѣръ. Слѣдъ туй посѣщеніе той възбѣла на Сиркеджи скелеси, и, верѣтъ два реда сълзати, отиде на В. Порта. Слѣдъ това отиде да занеме постътъ са.

— Русскитъ посланикъ Генералъ Игнатъевъ, германскитъ посланикъ баронъ Вертеръ, американскитъ посланикъ Г. Бокеръ заманахъ миналата сѣбота съ русскитъ на разходъ «Таналъ» за Солунъ; отъ дѣто, споредъ единъ, щѣли да направятъ една малка расхода въ Македония, а споредъ друга, щѣли да отидатъ въ Св. Гора.

— Н. И. В. Султанъ отговорилъ на самолично писмо на Императора Александра, съ което Му са бѣ известѣли свѣдѣта на всѣхната княгиня Вѣра Константиновна съ князя Евгения Вартембергскитъ.

— Н. В. Рашидъ паша турскитъ въ Вѣна посланикъ щѣлъ да трѣгне идущитъ петѣкъ за Вѣна прѣзъ Вирна.

— По Царска заповѣдъ, опрѣдѣлила са една мѣсечна заплата отъ 7,500 гр. като пенсия на бившиитъ Шейхъ-юль-Ислямъ.

— Како извѣстѣна за повѣнѣнето на «Непрѣкъкъ» грцкитъ вѣстници не могатъ да сполучатъ нѣмъ му, но пишатъ го едно *Непрѣкъкъ* а други *Непрѣкъкъ*. Ако на дѣсно време доше тѣ пишатъ толкозъ право чуждитъ имена, колко ли право сѣмъ ги писали въ старо време!

— Министерътъ на финанцитъ извѣстѣлъ съ окружно писмо на Валиатъ по възгъ, че отъ сега за напредъ не трѣба да са дава никакво възнагражденіе на Набѣитъ за пѣхнѣхъ разпоски, когато тѣзи чиновници са прѣвѣстѣтъ на друго мѣсто или са испрашатъ за работа въ градъ който сѣмъ намерѣна подъ възможството на тѣхната слабѣбостъ.

— Министерътъ на полиціята бѣше пзвѣдѣлъ отъ служѣа много полицейскі чиновници по ради лошего нѣмъ поведение. Тѣзи испѣдени чиновници и прислужници начели да нападатъ върѣзъ полицейскитъ служебни, нѣтъ сѣлятъ че сѣмъ отпѣсѣнятъ съ тона; но министрътъ като са научилъ за тона, заповѣдалъ да ги испѣдѣтъ въ възгъ отъ Цариградъ. Но патѣне е: ако тѣзи чиновници и прислужници тука прѣдъ лицето на Н. Прѣв. Хюсѣи Паша сѣмъ са обна-

сали тѣхъ безобразно, да ли по възгъ дѣто патѣ, далечъ отъ него, ше бѣдѣтъ по благоразуми?

— Отъ нѣколко дни на самъ въ английска парламентъ става сериозно разсѣхнѣне въ рѣху прѣдложението на представителъ Бюга (Единъ отъ върховнитъ на Ирландската партия), тона прѣдложение са каже да са основне Ирландскитъ парламентъ. Ирландцитъ, както е знайно, имѣтъ отвращеніе отъ английскитъ господствоуване, но като не могатъ да станѣтъ независими ше иматъ са за сега да могатъ да сѣмъ доблятъ още единъ видъ автономіи, каквото тази напредѣтъ шо иматъ Маджиритъ. Прѣдложението на Бюга посрѣдѣна сѣмъ противорѣчѣе: общитъ прѣдставителъ Вилъ при друго казалъ и тона че прѣговарѣнитъ Ирландски кабинѣтъ безъ друго ше дойде въ събѣхване съ Английскитъ, и че отъ това събѣхване не само Англия и прѣтърпя голѣми повредѣ но още и сама Ирландия. Отъ ирландскитъ прѣдставители онѣзи особено които принадлежатъ на католическата партия говорихъ въ полза на прѣдложението, но знае са испонарѣтъ че Парламентътъ ше отворѣи това прѣдложение съ голѣмо въспѣхъ.

— Много отъ Италианскитъ вѣстници раздѣрпкахъ че Берлинъ като правителство прѣдизвикало ужъ прѣговори за сѣмъшеніето на Портата и на подчиненитъ нѣи държави. Но на другитъ день единъ позуванѣнъ прусскитъ вѣстникъ обнародва слѣдующето: «Не е истина на това което са говори за ромъносербскитъ съюзъ, нито има нѣкой поводъ за прѣговори между Руссия, Австрія, Англия и Италия за Истокъ. Безумнитъ дръжканици кою са испрѣвѣнахъ шоми князъ Мизанъ са отбѣи въ Букурѣштъ съсѣмъ са расписалихъ, когато голѣмитъ сили дадохъ на онѣзи кою са интересуватъ да разберѣтъ че како в да е лѣкѣло да сѣмъ спазитъ не разбѣрѣни работѣ тѣхъ како сѣмъ. Иастина по лѣкѣни сѣмъ доможнѣната на полвалѣтъ на Тур. държави кога е рѣкъ за сѣмъшеніето на сѣмъдобѣи търговскитъ съ голѣмитъ сили. Но и тукъ по разумни шѣха да са покажатъ политикитъ въ Букурѣштъ и Бѣлградъ ако да не бѣха подмѣвѣли въ вещественитъ и търговскитъ интереса нѣмъ друго отъ трѣхнѣхъ въпросъ, за независимостъ. Подъ туй възвѣрѣнѣе голѣмитъ сѣмъ не трѣба да са грижатъ за интереситъ само на Сърбія и Ромъния. Сама Портата ше направи иска възможна уставка, шоми първо онѣзи кою управятъ честѣта на Сърбія и Ромънитъ расписатъ благословѣнѣе позовѣрѣни на Султана за своето политическо поведение.

— Прѣдъ много време едно престѣпническо събѣтие бѣше прозвѣло въ русската столица толѣкъ скандалъ, кою събѣтие приврѣменно

лего отъ европейскитъ вѣстници. Вѣл китъ князъ Николай, свѣтъ на великитъ князъ Константинъ, осѣдѣлъ са отъ русскитъ императоръ на вѣчно заточеніе въ Кавказъ. Причинъ на туй тѣжко наказаніе, князятъ, е тона дѣто князѣтъ тозѣ князъ като испѣдѣна въ прикитъ на една прѣлестна и расточителна франкия и са нахнѣлъ много пати поради немъ въ парични нужди, прибѣгналъ до отчаятелното срѣдъ однократнаго отъ скалѣтъ украсенія на мѣлка сѣмъ и да ги продава. Но шоми тона сѣмъ узнало, станало строгото рѣшеніе, и почнаемиитъ испѣрѣи и на върховнитъ класѣне на човѣчѣското общество привѣдѣхнѣхъ Николай ше стапъ за напредъ въ кой знае како крѣпостъ безъ никакви честѣ, лишѣтъ отъ правдината да носи како да е тѣтъ или другъ итъкой орденъ.

— И другъ гркъ на име Никола Димопуло коюто са поминалъ прѣзъ тѣзи дни въ Брисла за вѣщѣлъ около 60,000 Франка за чѣлѣтъ коюнитъ заведенія въ Грция. Ако бѣхъ избрѣли само прѣзъ тѣзъ година шо пѣхнѣхъ напѣна сѣмъ направѣли Грцитъ чрѣзъ за вѣщѣния и яна за въ полза на отечеството сѣмъ, ше видѣмъ да възбѣзватъ на едно колѣчество на коюто нѣтъ половинаката можѣтъ сѣмъна да са пожртовани отъ Бѣлгари за България прѣзъ всѣхкитъ двадесѣтъ и петъ години отъ народното нѣмъ ужъ възраждане!

— Отъ Галацъ пишатъ на дълго до грцкитъ вѣстници за прѣсѣхнѣнето на грцкитъ въ този градъ училище и читалище. Тона нѣмъ лѣзѣла да попитамъ: изѣла ли въ Галацъ Бѣлгари и како правѣи тѣхното Българско училище и читалище. Още, како стана тѣхната недопрѣвѣна черква, има ли надежда да я искарѣтъ скоро или както да сѣмъ искарѣтъ тукъ въ Цариградъ Българската черква по напредъ, за да не засрачатъ Цариградскитъ Бѣлгари ако ги надпрѣварятъ тѣ да искарѣтъ сѣмъна, или сѣмъ токо и тамъ како и тука коюнава Българска работа?

— Споредъ Аѣнскитъ вѣстникъ «Мелона», Елѣнскитъ правителство като са извѣстѣло прѣзъ телеграфа че въ Триполи и другѣхъ по Африка са пѣхнѣла ужасната болѣстъ чума, коюто испрашала мнозина въ Аѣа, положили са основна карантинна всѣхнѣхъ шо идатъ отъ африканскитъ крайири.

— Главнитъ управителъ въ Критъ по заповѣдъ на главнитъ докторскитъ свѣтъ въ държавната дѣлъ нужитъ заповѣди да пѣзятъ пѣхнѣхъ-дѣненна строга карантинна всѣхнѣхъ шо дохождатъ отъ Бенгази и Дерѣхъ поради повѣнѣнето на чумата по тѣи страни.

— Миналата недѣла полицейската властъ за-

твори и запечата печатницата на арабскитъ издавачъ въ Цариградъ вѣстникъ «Ел Джеваибъ» и въвелъ въ тѣхнѣхната управителѣ на печатницата. Опечатаніето на една безпрѣвѣсна книга въ тази печатница предначинала тази строга мѣрка на полиціята.

— Споредъ «Византия» министрътъ на вѣннитъ дѣла Аарифъ Паша испроводилъ тѣи дни на Патриархата едно *Тезкере* за да са призове грцкитъ Охридскитъ митрополитъ Мелетий въ Цариградъ, защото неговото въ споровѣхната пребиваніе ставало причинъ на смутове между интересуванитъ са страни.

Вѣлѣствие на тази заповѣдъ. Синодътъ и свѣсенитъ свѣтъ имали въ Патриархата за сѣдѣние, въ коюто са рѣшило да направѣи Патриархътъ потребнитъ (!) забѣлжѣи на Н. В. Аарифъ Паша.

— Иашиятъ отъ Ахъ Челеби че Каймакамѣнитъ, прируженъ отъ забѣтѣта и отъ около 50 турци житѣли отъ Пашмакия, отишѣлъ въ Райково и на вѣлѣстѣно иска да предаде черквата на Ксантскитъ грцкитъ митрополитъ. Въ това насилуване, прилата намото, убилъ са черквождѣла Никола Вѣлчовъ и са наравѣли 15 души Бѣлгари, като са строили и прѣтѣта на черквата. Слѣдъ това забѣтѣтата отишли изъ къщитъ, дѣто бѣли и гонили женѣтъ.

Ако всѣхнѣхъ това е тѣхъ како нѣмъ съобщаватъ за како служатъ тѣхъ предизвиканія на мѣрнитъ насѣленія?

— Миналитъ понедѣлѣкъ са испратѣли на заточеніе, како базуватъ за Дѣрбѣкиръ сѣмъ доущитъ лѣца, коюто са намерѣнахъ отъ петъ години на самъ подъ затѣръ въ тѣхнѣхната Запѣто Докторъ Г. Мрковичъ отъ Сливенъ, Брайко отъ Копришница, Георги Манговъ и Василь отъ Плевенъ.

— Екзархѣскитъ свѣтъ прѣзъ тѣзи дни е въ прѣхоловѣне. Осѣтъ Г-на Димитриъ бѣтъ Туча, и Георгиъ бѣтъ Илюмѣвъ, коюто замѣнахъ за отечеството сѣмъ по частѣи своѣ работѣ, отсѣлѣствува отъ градѣтъ нѣмъ за нѣкой день и Г. Христо Тѣпѣлѣша.

— Научава са че Скопскитъ българскитъ вѣдѣна Г. Дорѣвъ заминалъ тѣи дни за въ Русе, да са разговори устѣно съ Н. Пр. Валията за нѣкой работѣ.

— Отъ В. Порта едно тезкере обраша вниманіето на Екзархата върѣху описанія ята на областнитъ власти, че българскитъ властѣи бѣли ужъ преминували граница а на вѣдѣмството сѣмъ, и покана Н. Блаженство да даде потребнитъ наставленія на властѣи тѣхъ.

Друго едно тезкере извѣстѣна наредѣбата коюто зѣлъ Държавнитъ свѣтъ, шо то за напредъ коюто са даде трахѣна нѣкой модѣкъ, да са извѣстѣна писменѣно на вѣлѣхнѣхъ черкѣво на вѣлѣхнѣхъ сѣмъ за вѣлѣхнѣхъ нѣмъ родъ а тоя модѣкъ, и чѣмъконого началѣно да съобщаватъ тона на властѣи за да са избѣрѣна потребното, зашоми въ противѣтъ случай сѣмъластушѣтъ са страни ше са излага въ на загуба, нѣмъ случай коюто дойде работата на сѣмъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пѣца 9/18 Юния. — . . . Ромънскитъ князъ Кирѣлъ дойде въ градѣтъ нѣмъ съ фамилията сѣмъ и съ многобройна свѣта.

Берлинъ 9/18 Юл. — Сменѣнѣкътъ Котлеръ кою не зиле еуѣ въ покупнѣнето противъ жѣлѣтъ на князъ Бисмарка, освобѣдѣна.

Мадридъ 7/10. — Правителството въ Мадридъ прогласи освобѣта въ всѣхна Испанія и рѣши да са обсажатъ имущѣствѣта на Карнистѣ. Тѣже заповѣда да са прѣгѣтѣтъ за бой 80 батальона отъ резервата.

Берлинъ 9/20. — Станѣтъ търсенія изъ къщитъ на крѣпоститъ. Заразѣнето на князъ Бисмарка е изрядно.

Вѣна 9/21. — Международнитъ санитарскитъ свѣтъ въ укорѣи мѣрнитъ за карантинитъ.

Петербургъ 9/20. — «Московскитъ вѣстникъ» като говори за пѣхнѣхъ на Ерихерцъ на Аѣберта въ Руссия казва че тона трѣба да са сѣмъна като порѣчителѣно на съществующѣето между Австро-Унгарія и Руссия сѣмъласте за работѣтъ на Истокъ.

Бѣлградъ 9/21. — Г. Магациновичъ, коюто са опрѣдѣли сѣрбскитъ агентѣтъ въ Цариградъ, трѣтъ на дѣнѣтъ сѣмъ миролюбивѣи наставленія.

Берлинъ 10/22. — Католическитъ братѣства сѣмъ уличѣнахъ; тѣхнѣтъ членове строго са наизаправѣтъ отъ полиціята.

Петербургъ 10/22. — Въ отговоръ на съобщѣніето на лѣрда Дерѣи, князъ Орѣховъ прѣзанава английскитъ правителѣства вѣно а да земе участие въ човѣколюбивѣето събрание въ Брюксѣлъ.

Букурѣштъ 11/23. — Императоръ Францъ Иосѣфъ испроводѣи орденѣи на нашитъ министри.

ИЗВѢСТІЕ.

Идущата седмѣца въ сѣбота, на 20 Юния слѣдъ отпущѣна на бѣмъ служба ше почнатъ испѣтаніята на Българското Народно въ Фелѣръ училище и чѣмъ траятъ три дни. Умолява са любители на народното просвѣщеніе да похитѣтъ и присѣствѣно ги тѣмъ испѣтанія.

12 Юния 1874. Настоятелството.

Ц/4. ад.

Въ Печатницата на Д. Араманѣо.